

РЕШЕНИЕ

№ 7269

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7905** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу Решение №Ж-471 от 07.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) с което на дружеството са дадени задължителни указания на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката както следва:-да анулира начислените на основание на констативни протоколи с № 393115/09.01.2018г. и №259/24.02.2020г. количества електрическа енергия,отразени в Справка за коригиране на сметката за електроенергия към Констативен протокол с № 259/24.02.2020 от 10.03.2020г. и Фактура с № [ЕГН]/16.03.2020г., издадена на [фирма] за клиентски № [ЕГН] за обект, находящ се на адрес: [населено място], област Б., с ИТН 2742068 и при липса на други дължими суми да възстанови доставката на електрическа енергия в обекта.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се, че същото е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. В жалбата се твърди, че КЕВР се е произнесла без наличието на компетентност и неправилно е достигнала до извод,че спорът между оператор на разпределителната мрежа и потребител на електрическа енергия относно количеството потребена ел. енергия и съответно дължимите суми за нея е

административно-правен, а не граждански такъв и подлежи на разглеждане по общия исков ред по ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателят ,редовно призован не се явява,не се представлява.

Ответникът–Комисия за енергийно и водно регулиране,чрез юрисконсулт Б. оспорва жалбата.Счита решението за правилно и законосъобразно.Претендира юрисконсултско възнаграждение.Депозира писмени бележки.

Заинтересованата страна: [фирма] се представлява от юрк.К..Счита решението на КЕВР за правилно и законосъобразно.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

[фирма] е клиент на [фирма] с клиентски № [ЕГН] за обект - почивна база,находяща се в [населено място],с ИТН 2742068.На основание чл. 10, т. 2 и чл. 35, ал. 4 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на [фирма] (ОУДПЕЕЕМ), на 09.01.2018г. сътрудници на дружеството извършили проверка на СТИ на ИТН 2742068 с адрес в [населено място].При проверката СТИ с фабричен № 04175763 е демонтирано и заменено с друго с фабричен №03420063.За извършената подмяна е съставен Констативен протокол с № 393115/09.01.2018г., подписан от представител на дружеството жалбоподател и изпратен на [фирма].Демонтираното СТИ е поставено в пломбирана безшевна торба и изпратено в Български институт по метрология (БИМ),ГД „Мерки и измервателни уреди“, Регионален отдел - [населено място],сектор ЕВРО за метрологична експертиза. Метрологичната експертиза на СТИ е извършена на 24.02.2020г.В заключението е посочено,че е установяван достъп до вътрешността на електромера и във вътрешността му към електрическата схема допълнително е присъединено електронно устройство,непринадлежащо към схемата на електромера и налице е изменение на електрическата схема,което не съответства на одобрения тип и електромерът не съответства на технически изисквания.На базата на констативен протокол с №259/24.02.2020 г. на БИМ, [фирма] е изготвило справка за коригиране на сметката за електроенергия за ИТН2742068, за периода от 11.10.2017г. до 09.01.2018г.След изготвянето на справка от [фирма] ,била съставена и Фактура с № [ЕГН]/16.03.2020г./за период от 90 календарни дни: от 11.10.2017г. до 09.01.2018г./Фактурата е била издадена съгласно действащия към 09.01.2018г. чл. 48, ал. 1 от Правила за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ) (отм.).Допълнително начислената консумирана електрическа енергия е в размер на 27 443 kWh, на стойност от 4 890,01лв. [фирма] е уведомен с писмо изх.№ 7412640/16.03.2020г. за извършената проверка и допълнително начислената сума за електроенергия.

Срещу така издадената фактура и справка в КЕВР е постъпила жалба с вх.№Е-12-00-303/27.05.2020г., депозирана от Д. Ш.-изпълнителен директор на [фирма] с адрес:гр. С., [улица],срещу [фирма].Жалбоподателят е възразил срещу

начислени количества електрическа енергия въз основа на извършена проверка на средство за търговско измерване (СТИ, електромер) и изготвена фактура. Проведеното административно производство по така подадената жалба е приключило Решение №Ж-471/07.07.2020г./л.25-27/ на КЕВР. В него са отразени становищата на [фирма], [фирма] и е прието, че при начисляване на количествата електрическа енергия операторът неправилно е приложил разпоредбите на ПИКЕЕ и не е спазил разпоредбите на чл.54 ал.1 от ОУДПЕЕЕМ.С обжалваното решение на основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба №3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени следните задължителни указания на „Е. Юг“: по т. 1, „В седемдневен срок от получаване на настоящото решение [фирма] да анулира начислените на основание на констативни протоколи с № 393115/09.01.2018 г. и № 259/24.02.2020г. количества електрическа енергия, отразени в справка за коригиране на сметката за електроенергия към Констативен протокол с № 259/24.02.2020 от 10.03.2020г. и Фактура с № [ЕГН]/16.03.2020г., издадена на [фирма] за клиентски № [ЕГН] за обект, находящ се на адрес: гр. К., област Б., с ИТН 2742068 и при липса на други дължими суми да възстанови доставката на електрическа енергия в обекта. Решение №Ж-471 от 07.07.2020г. е връчено на дружеството на 13.07.2020г. Жалбата срещу решението е депозирана в деловодството на АССГ с вх. №23249 от 27.07.2020г. Същата е в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От правна страна съдът намира следното:

Решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, прието с четири гласа „за“ (л.27). Настоящият състав приема, че административният акт е издаден от компетентен орган - по материя, по място и по степен. Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 22 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 142 и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г.

Решението е в изискуемата писмена форма. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като са изложени в достатъчна степен мотиви, за да бъде разбрана волята на регулаторния орган. Не се констатира съществени нарушения на административно производствените правила.

Видно от събраните в административното производство доказателства фактура с № [ЕГН]/16.03.2020г. /за период от 90 календарни дни: от 11.10.2017 г. до 09.01.2018г./ е издадена съобразно разпоредбите на чл. 48, ал. 1 от Правила за измерване на количеството електрическа енергия (ПИКЕЕ) (отм.). Процесните правила са отменени с Решение №2315 от 21.02.2018 г. на Върховен административен съд (ВАС), Тричленен състав по адм. дело №3879 от 2017г., потвърдено с Решение № 13691 на ВАС, Петчленен състав по адм. дело №4785 от 2018г./обн. в д.в. бр. 97 от 23.11.2018г./Съгласно § 2 от ПИКЕЕ (обн. в ДВ 35/30.04.2019 г.): „Процедурите по

преизчисляване на количество електрическа енергия, уведомяване, фактуриране и уреждане на финансовите отношения с клиентите, които са започнали въз основа на констативни протоколи, съставени до влизане в сила на тези правила, се довършват по реда, действал към датата на съставяне на констативния протокол, като в случаите на съставените след 01.07.2018г. констативни протоколи се взема предвид и действащата прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичния разход на операторите на съответните мрежи, определена от Комисията за енергийно и водно регулиране. "Констативният протокол с № 393115 е съставен на 09.01.2018г. Съгласно разпоредбите на чл. 54, ал. 1 от ОУДПЕЕЕМ: „В случай на неточно измерване и/или неизмерване на електрическата енергия, установено при проверка по реда на тези Общи условия, както и в случай че при метрологична експертиза по реда на тези Общи условия бъде установено несъответствие на метрологичните и техническите характеристики с нормираните, което се различава от установеното при проверка от [фирма], дружеството съставя констативен протокол и уведомява в срок от 7 (седем) дни Клиента и [фирма] за преизчислените количества електрическа енергия.“ Видно е че справка за коригиране на сметката за електроенергия към констативен протокол с №259/24.02.2020 от 10.03.2020г. е изпратена заедно с Фактура №[ЕГН]/16.03.2020г. на [фирма] с писмо с изх. № 7412640 на 16.03.2020 г. т.е. не е спазен 7 дневният срок в които е следвало да бъдат уведомени [фирма] и [фирма]. Общите условия на ДПЕЕЕМ посочени по горе задължават жалбоподателят преди издаване на фактурата задължително да уведоми [фирма] и потребителят в случая [фирма] процедурата по издаване на процесната фактура безспорно не е спазена от жалбоподателят и са ограничени правата на другите страни по Договора. В тази връзка неоснователни са твърденията в жалбата, че Комисията се намесвала в гражданско-правните отношения между енергийното дружество и потребителя. Съобразно разпоредбите на Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР се произнася именно по жалби на потребители срещу лицензианти и регулирането на дейностите в енергетиката водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисия за енергийно и водно регулиране, съгласно чл. 10 от ЗЕ. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ.КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са визирани в наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета (Наредба № 3). Следователно, Комисията е органът, който законодателят изрично е оправомощил да разглежда подобни казуси в случая дружеството жалбоподател като лицензиант не е спазил разпоредби на чл. 54, ал. 1 от ОУДПЕЕЕМ с което е допуснал нарушение подробно изследвано от решението на КЕВР.

Съдът намира, че решението на КЕВР е законосъобразно, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, а материалния закон е приложен правилно. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

От страна на процесуалните представители на ответника и заинтересованата страна са направени искания за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено.

[фирма] следва да бъде осъдено да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране и на [фирма], поотделно сумите в размер на 100 лв., представляващи разноси за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК [ЕИК], срещу Решение № Ж-471/07.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на дружеството са дадени задължителни указания на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК 115552190, да заплати по сметка на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК 115552190, да заплати по сметка на [фирма] сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: